

[Miljøministeren]

sammensætningen af aromastofferne fra de udenlandske producenter.

Hertil kommer, at der stadig væk ikke er udviklet analysemetoder, der kan påvise, om der er anvendt aromastoffer. Hvis der gennemføres et forbud mod anvendelse af aromastoffer i Danmark, vil det derfor kun kunne håndhæves over for danske levnedsmiddelproducenter. Levnedsmiddelkontrollen vil nemlig ved uanmeldte besøg på deres virksomheder kunne konstatere, om de har aromastoffer på virksomheden, men kontrollen vil have svært ved at konstatere, om der er aromastoffer i importerede levnedsmidler. En sådan konkurrenceforvridning vil være meget uheldig.

Jeg mener derfor, at Danmark stadig væk må presse på for at få EF-regler på området, så EF-landene får den samme konkurrencemæssige stilling. Samtidig vil jeg bede statens levnedsmiddelinstitut om at optage forhandlinger med levnedsmiddelindustrien for at nå frem til en frivillig ordning med at friholde visse levnedsmidler for aromastoffer.

Fru Dorte Bennedsen var også inde på, om ikke det var rigtigt at friholde basislevnedsmidlerne for farvestoffer af hensyn til allergikere. Det er rigtigt, at nogle af de farvestoffer, som ifølge positivlisten er tilladt anvendt i en række dagligvarer, kan være årsag til allergilignende symptomer. Det er det, vi kalder for intolerance. Det er derfor naturligt at tænke sig, at man ved at friholde visse fødevarer for de pågældende stoffer kan hjælpe mennesker med intolerance. Imidlertid er der nogle forhold, man bør være opmærksom på i denne forbindelse.

Som følge af de mærkningsregler for levnedsmidler, der gælder i dag, skal det af deklARATIONEN fremgå specifikt, hvilke tilsætningsstoffer der er anvendt i det pågældende produkt. En person, som ikke kan tåle et bestemt stof, har altså mulighed for at undgå dette stof.

Yderligere vil jeg understrege, at man ikke vil kunne forvente, at intoleranceproblemerne vil blive reduceret væsentligt gennem en farvestoffriholdelse. Det skyldes dels, at flere levnedsmidler har et naturligt indhold af stoffer, som kan udløse intolerancereaktioner, dels, at der er andre tilsætningsstoffer end farvestoffer, der kan give anledning til intolerance. Man kan altså ikke løse alle al-

lergikernes problemer gennem en friholdelse af basislevnedsmidlerne for farvestoffer.

Det er naturligt at gå videre i den tankegang, som både hr. Waldorff og fru Dorte Bennedsen var inde på, nemlig om de aromastoffer, vi anvender, er farlige. Vi må nok sige, at med hensyn til de sundhedsmæssige risici adskiller aromastofferne sig ikke fra andre kemiske stoffer. Enkelte aromastoffer er forbudt ifølge en negativliste, og om disse stoffer ved man altså, at der er sundhedsfare forbundet med indtagelse. For en del aromastoffer har det været muligt at fastlægge en sundhedsmæssigt acceptabel indtagelse for mennesker. Imidlertid har langt de fleste aromastoffer ikke været underkastet en sundhedsmæssig vurdering, idet der mangler de oplysninger, der er nødvendige for en sådan vurdering. Man mangler også viden om, hvilke af de mange tusinde aromastoffer, der findes, der faktisk anvendes til levnedsmidler.

Der har været rejst spørgsmål om udgifterne i forbindelse med dels en gennemførelse af friholdelse af basislevnedsmidlerne for farve- og aromastoffer, dels en gennemførelse af varestandarder og tvungen næringsdeklaration.

Jeg tror ikke, at der vil være tale om en væsentlig forøgelse af udgifterne ved kontrollen for så vidt angår friholdelse for farve- og aromastoffer. Kontrollen med anvendelse af farvestofferne er i forvejen godt indarbejdet, og kontrollen med aromastoffer skal især foregå ved en såkaldt hyldekontrol.

Jeg er helt opmærksom på, at det specielt er vanskeligt at kontrollere importvarer for indhold af aromastoffer, men det er jo ikke noget nyt; det var det, jeg omtalte lige før.

Specielt kontrollen med varestandarder kan være meget vanskelig og dermed udgiftkrævende. Også her er der tale om en kontrol, som ville være mest effektiv over for danske producenter og derfor stille udenlandske varer bedre i konkurrencen. Det er en af grundene til, at jeg som nævnt i min redegørelse vil foretrække en frivillig ordning, som ikke vil medføre øgede kontroludgifter for det offentlige og ikke vil virke konkurrenceforvridende.

Hvad så med den tvungne næringsdeklaration? Ja, derom må jeg sige, at kontrol med næringsdeklARATIONER allerede i dag er en del af levnedsmiddelkontrollen, idet der frivilligt